

goed in de familie te houden, omdat het den regel stelt, dat het goed gaat in de richting, vanwaar het is gekomen en dienovereenkomstig plaatsvervulling toelaat in het oneindige 1). Hiervan geven dus weer de testamenten als het ware de illustratie, soms verwijzende naar de Politieke Ordonnantie van 1580, soms met name het „Zuid-Hollandsch erfrecht” noemende, dat die veranderingen der Staten in zich had opgenomen.

Een veel voorkomend verschijnsel is, dat een getrouwde dochter, als erfgename van haar ouders, optie ende keure krijgt tusschen haar legitieme portie en het vruchtgebruik van de goederen, die haar eigen kinderen erven. Meestal moet het „vruchtsgebruyck ofte bladinge van zulcken part ofte deel van haer goederen als hun (den kinderen) ab intestato nae den rechte van den lande zoude hebben moegen succederen, geemployeert werden tot noodige onderhout en alimentatie van henzelven”.

De „optie ende keure” moet gedaan worden bij publieke acte, zes weken na den dood van den testant; meestal is 't een maatregel, genomen om geld en goed in de familie te houden, onaantastbaar voor den schoonzoon, zooals duidelijk blijkt uit het testament van Stoffelina Pietersdr., weduwe van Pieter Eelandtszn., die bepaalt, dat al haar goederen zullen succedeeren op de kinderen harer dochter, die aan hun moeder haar legitieme portie moeten uitkeeren. Stoffelina Pietersdr. geeft echter haar dochter „optie ende keure in de plaetse van de legittieme portie

---

1) Erfrang: descendentes met representatie, ouders, indien zij beiden in leven waren, en alleen dan, broeders en zusters en de kinderen en kindskinderen dezer ingeval van vooroverlijden bij staken, verdere afkomelingen van broeders en zusters bij hoofden, grootvaders en grootmoeders samen in leven bij lijnen, ooms en tantes en de kinderen dezer bij staken, elk in zijne lijn, verdere afkomelingen van ooms en tantes hoofden enz.